

Τα ματόκλαδά σου λάμπουν- Μάρκος Βαμβακάρης

Ο **Μάρκος Βαμβακάρης** (Άνω Σύρος, 10 Μαΐου 1905 - Αθήνα, 8 Φεβρουαρίου 1972) υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικός Έλληνας μουσικός του ρεμπέτικου τραγουδιού.

Θεωρείται ο «Πατριάρχης» του ρεμπέτικου, καθώς έκανε γνωστό το είδος λόγω της μεγάλης επιτυχίας που είχαν τα δισκογραφημένα τραγούδια του. Καθιέρωσε την ορχήστρα με μπουζούκια και μπαγλαμάδες, η οποία παραμέρισε την προηγούμενη λαϊκή ορχήστρα των σαντουροβιολιών.

Συμμετείχε μαζί με τον Γιώργο Μπάτη, τον Στράτο Παγιουμτζή και τον Ανέστη Δελιά στο πρωτοποριακό για την εποχή μουσικό σχήμα «Η Τετράς η ξακουστή του Πειραιώς». Το 1933, έπειτα από την πιεστική παρότρυνση του Σπύρου Περιστερή, ο Μάρκος φωνογράφησε το πρώτο εμπορικά επιτυχημένο τραγούδι με μπουζούκι στην Ελλάδα, το «Καραντουζέني» (ή «Έπρεπε να 'ρχόσουν αρεμάγκα μου») ερμηνεύοντάς το ο ίδιος, παρόλες τις επιφυλάξεις που είχε για την ποιότητα της φωνής του. Η επιτυχία αυτής της ηχογράφησης σημάδεψε την ιστορία της Ελληνικής Δισκογραφίας, αφού από τότε ξεκίνησαν πολλοί μεγάλοι συνθέτες του ρεμπέτικου όπως ο Κώστας Σκαρβέλης, ο Σπύρος Περιστερή και ο Παναγιώτης Τούντας να κάνουν ηχογραφήσεις συνοδεία λαϊκής ορχήστρας με μπουζούκια.

Η περίοδος λίγο πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είναι ίσως η παραγωγικότερή του. Μεταξύ άλλων, το 1935 έγραψε και φωνογράφησε τη «Φραγκοσυριανή» (το γνωστότερο ίσως τραγούδι του), το οποίο όμως έγινε πολύ μεγάλη επιτυχία 25 χρόνια αργότερα με τη φωνή του Γρηγόρη Μπιθικώτση. Ο ίδιος αφηγείται για τη δημιουργία του τραγουδιού:

«Όλος ο κόσμος της Σύρου μ' αγαπούσε πολύ, διότι κι εγώ ήμουν Συριανός και το είχαν καμάρι οι Συριανοί. Κάθε καλοκαιράκι με περίμεναν να πάω στη Σύρα να παίξω και να γλεντήσω όλη η Σύρα μαζί μου. Το 1935 πήρα μαζί μου τον Μπάτη, τον αδερφό μου τον μικρό και τον πιανίστα Ροβερτάκη και πήγα για πρώτη φορά στη Σύρο, σχεδόν είκοσι χρόνια αφ' ότου έφυγα από το νησί. Πρωτόπαιξα, λοιπόν, σ' ένα μαγαζί στην παραλία, μαζεύτηκε όλος ο κόσμος. Κάθε βράδυ γέμιζε ο κόσμος το μαγαζί κι έκατσα περίπου δύο μήνες. Εγώ, όταν έπαιζα και τραγουδούσα, κοίταζα πάντα κάτω, αδύνατο να κοιτάξω τον κόσμο, τα έχανα. Εκεί όμως που έπαιζα, σηκώνω μια στιγμή το κεφάλι και βλέπω μια ωραία κοπέλα. Τα μάτια της ήταν μαύρα. Δεν ξανασήκωσα το κεφάλι, μόνο το βράδυ την σκεφτόμουν, την σκεφτόμουν... Πήρα, λοιπόν, μολύβι κι έγραψα πρόχειρα:

Μία φούντωση, μια φλόγα
έχω μέσα στην καρδιά
Λες και μάγια μου 'χεις κάνει
Φραγκοσυριανή γλυκιά...

Ούτε και ξέρω πώς την λέγανε ούτε κι εκείνη ξέρει πως γι ' αυτήν μιλάει το τραγούδι. Όταν γύρισα στον Πειραιά, έγραψα τη Φραγκοσυριανή.»

<

Μετά την απελευθέρωση και κατά την περίοδο 1948-1959, περνάει δύσκολες ώρες, καθώς η ελληνική μουσική βιομηχανία, τα ηνία της οποίας περνούν σε χέρια ανθρώπων που ο Μάρκος Βαμβακάρης είχε βοηθήσει να αναδειχτούν, φέρεται αχάριστα στον πρωτοπόρο του μπουζουκιού που θεωρείται πια «ξεπερασμένος». Γίνεται προσπάθεια να αλλάξει ο χαρακτήρας της Ελληνικής Λαϊκής Μουσικής εισάγοντας ρυθμούς από την Ινδία. Οι δισκογραφικές εταιρίες παύουν να τον καλούν για ηχογραφήσεις και τα μεγάλα νυχτερινά κέντρα τού αρνούνται τη συνεργασία. Περνά

σοβαρές περιπέτειες με την υγεία (παραμορφωτική αρθρίτιδα στα δάχτυλα) και την οικονομική του κατάσταση, ενώ αφορίζεται από την Καθολική Εκκλησία γιατί παντρεύτηκε την δεύτερη φορά με ορθόδοξο γάμο (ο αφορισμός αυτός ωστόσο ήρθε το 1966).

Ο Μάρκος Βαμβακάρης καταφέρνει να επιβιώσει αλλά και να αποκαταστήσει το πρόβλημα υγείας του πηγαίνοντας στα ιαματικά λουτρά της Ικαρίας. Το 1954 επισκέφτηκε τη Σύρο όπου έγινε δεκτός με ενθουσιασμό και παρέμεινε για έναν χρόνο.

Αυτά μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '50, όταν μετά από πρωτοβουλία του Τσιτσάνη, η δισκογραφική εταιρία Columbia αποφασίζει να κυκλοφορήσει παλιά και καινούρια τραγούδια του Βαμβακάρη, τραγουδισμένα από τον ίδιο και από καλλιτέχνες όπως ο Γρηγόρης Μπιθικώτσης, η Καίτη Γκρέι, η Άντζελα Γκέκα κ.ά. Το 1960 αρχίζει η «δεύτερη καριέρα» του, όπως χαρακτηρίζεται από τον ίδιο.

Την ίδια μέρα γεννιέται κι ένα μεγάλο αστέρι του Χόλυγουντ, ο **Φρεντ Ασταίρ** (αγγλικά: *Fred Astaire*, 10 Μαΐου 1899 – 22 Ιουνίου 1987), γεννημένος ως Φρέντερικ Αούστερλιτς στην Ομάχα της Νεμπράσκα, ήταν ένας βραβευμένος με Όσκαρ Αμερικανός χορευτής, χορογράφος, τραγουδιστής και ηθοποιός του κινηματογράφου και του θεάτρου. Η καριέρα του στο θέατρο και στον κινηματογράφο διήρκεσε για εβδομήντα έξι ολόκληρα χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων πραγματοποίησε τριάντα μία μουσικές ταινίες. Ιδιαίτερα ονομαστή ήταν η καλλιτεχνική του συνεργασία με την Τζίντζερ Ρότζερς, με την οποία συμπρωταγωνίστησε σε δέκα ταινίες.

Οι Τζωρτζ Μπαλανσίν και Ρούντολφ Νουρέγιεφ τον κατονόμασαν ως τον μεγαλύτερο χορευτή του εικοστού αιώνα και έχει γενικότερα αναγνωριστεί ως ο χορευτής με τη μεγαλύτερη επιρροή στην ιστορία των κινηματογραφικών και τηλεοπτικών μιούζικαλ. Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου τον έχει κατατάξει ως τον 5^ο Μεγαλύτερο Άρρενα Αστέρα Όλων Των Εποχών.

Quell-URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/2015#comment-0>